

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. Idem scabie doloribus vexatus, ad desperationem poene redigitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

II. Antequam vero Ecclesiastico Ordini adscriberetur, patu à p̄fētissimo vitæ periculo abfuit, quod ipse in eadem supra citata Epistola describit. *Senim irum incis parentibus à patruo Lutetiam abduc̄tum, ut litteris operam daret, dum puer cum pueruludere, scabie capitis seu porriginem contraxisse. Cuius curanda quum in tantæ ciuitate nullus Medicus satius peritus esset, tantis doloribus fuisse vexatum, ut ad memoriam eorum etiam nunc cohorescat. Abdūctum ergo à patruo in Chirurgi cuiusdam ades, vñā cum alio cognato sibi puero eodem morbo laborante, in summam miseria vixisse. Inde dum vterque ad patruum in Univeritate habitantem per pontem molendinarium comearent, comitante famulo, sed, ut solet id genus, omnia alia patens quam pueros obseruantes; cognatum suum militari ac seroci ingenio puerum consuluisse, ut quum alia ratione tancis doloribus (ægrimonias ob pudorem in arroganti animo melius dixisset) liberari non possent, vñā se in subiectum flumen precipitarent. Ad Consilium hoc se, natura aliquanto timidorem, initio coherruisse, tandem vero instantis importunitate & doloribus victum, consensisse, se, quam primum alter desisset, statim sequuturum. Dum in eo iam es- sent, & à diabolo constricti tenerentur, Deum sui misericordiæ esse, illo ipsa momento patruo prater omnem opinionem interueniente: à quo domum reduc̄ti, deinde in patruis & dibus curati, sive miraculose è Sarhana fauicibus fuerint liberati. Post hæc Lutetia Aurelianum profectus Beza, ad Iurisprudentiæ studia animum applicuit: inde à malo suo genio aliò abductus.*

III. Non multo post enim Prioratum non procul à Lutetia nactus, genio indulgere cœperit. Resignationem nonnulli falstatis arguerunt, resque in magno Consilio diu agitata est. Rem vero omnem nos ita pridem Fr. Carreus Subprior, ut vocant, quomodo se haberet, enarravit. In eo statu dum esset Beza, nihil aliud quam cutem curabat, feminarum in primis consortio delectatus. Erat enim homo bona totius corporis forma, palma ludenti peritus, ad aulicos mores compositus, in sermone elegans & facundus, par quibuscumq; negotijs; quenam & concessionantem non semel audiuī, & Ludouici Borbonij Principis Condri lateri ad equitantem, ferro que accinctum vidi.

IV. Verum vt intelligatur quæ causa ipsum impulerit vt hæresis amplectetur, rem paulo alius reperam. Inter Poemata Bezae Epigamma legebatur, Phaleucijs conscriptum versibus, quo unum desiderium suum & amorem erga Aude-

bertum quendam Aurelianensem testabatur. Curia Parisiensis impudicum aliquid latere rata, iuuenem hunc Poemam cirari iubet. Is vero innocentia sua forte diffisus, clam se subducit, vendito Prioratu pro mille circiter & ducentis scutarisis, ac Geneuamabit, abducta secum Claudia (id enim Candidæ versibus tanto pere celebratæ verum monerat) sutoris cuiusdam Parisiensis uxore: quā deinde uxorem duxit. Geneuam non multo post ad eum venit Robertus Ioannis Biberii ciuis Longemeldensis, vbi Prioratum habuerat Beza, filius, patrem suum turpiter, ab ipso deceptum querens: sed præter verba ac promissiones nihil domum retulit. Quum vero Beza postea ad Possiacense Colloquium venisset, ab Ecclesijs summa aliqua pecunia collecta, & per Launæum, quia ad Catholicam deinde Ecclesiam rediit, tradita, illi satisfactum, & tam Bezae quam totius Ministerij famæ hoc modo, vti videbatur, consultum fuit. Sed opera precium est quæ Launæus ipse de collega suo scribat, audire.

Postquam Beza omnibus flagitijs se polluit, suamque ipse in samiam versibus suis diuulgauit; etiam vicini uxorem corruptit, venditjsque Ecclesiasticis, que habebat, beneficijs, non tam persequitionis quam pœne metu, vñā cum illa ausigit. Antequam vero discederet, vñlicos suos decepit, beneficiorum redditibus prius quam deberentur perceptis. Quares nobis in Possiacensi Colloquio multum negotijs exhibuit; siquidem vidua quedam cum liberis suis venerat, à Beza & alienum per fraudem contradictum repetens. Cuius rei expedienda negotium mihi datum fuit. Vidua illa mihi tum dixit, se ac maritum plus quam mille & ducentis libris Gallicis esse defraudatos. Hæc Launæus.

Illud tamen eius factum laudari potest, quod Niclaeo Beza patruo suo & benefactori in parochiali SS. Cosmae & Damiani Ecclesia elegans Epitaphium tribus linguis statui curauit. In quo ipse Beza genibus insidens, cereis vndique ardenti bus pictus cernitur. Latini Epitaphij initium est:

*Marmore de Paro nullas hic stare columnas, &c.
quod postea in Geneuensi editione ita immutauit:
Marmoreas, Lector, nullas &c.*

Tandem vero totum interpolauit, vtque se conuersum & à S. Spiritu illuminatum probaret, contra Lifetum Presidem Epistolam sub Passauantij nomine edidit, quem acerbissime oderat, eo quod Burgundica nationi, cuius Procurator in Aurelianensi

Yy

Acade,